บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษานิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียนและทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา เปรียบเทียบนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ระหว่างนิสิตนักศึกษาชายกับนิสิตนักศึกษาหญิง เปรียบเทียบนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียนและทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ระหว่างนิสิตนักศึกษาที่เรียนอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับนิสิตนักศึกษาที่เรียนในต่างจังหวัด

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2536 จำนวน 326 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสำรวจนิสัย และทัศนคติที่มีต่อการเรียน ระดับอุดมศึกษา ของสุจิตร ศิริรัตน์ ซึ่งได้พัฒนามาจากแบบสำรวจนิสัย และทัศนคติที่มีต่อการเรียนจากเครื่องมือของบราวน์และโฮลท์แมน (Brown and Holtzman) ลักษณะของแบบสำรวจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งมีความเชื่อถือได้ (Reliability) เท่ากับ .92 และแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบสำรวจ และหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliabitity)ของครอนบาค (Cronbach) ได้เท่ากับ .88

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย และขอความร่วมมือไปยัง หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา ของแต่ละมหาวิทยาลัย แล้วออกไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และส่งทางไปรษณีย์ ปรากฏว่าได้รับแบบสำรวจกลับคืนมา 279 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.58 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้

โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS X (Statistical Package For The Social Sciences, Version X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้ คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่า "ที" (t-test) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ ในรูปตารางและความเรียง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

1.1 นิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบสำรวจ ส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษาชาย คิดเป็นร้อยละ 64.50

1.2 อันดับที่ในการเลือกสอบเข้าสาขาวิชาพลศึกษา อันดับที่นิสิตเลือกมากที่สุดคือ อันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 26.9 รองลงมาคือ อันดับที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 26.5

1.3 เกรดเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 ของนิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่อยู่ช่วงเกรด 2.25 - 2.74 คิดเป็นร้อยละ 49.10

2. นิสัยทางการเรียนในด้านการจัดการเกี่ยวกับเวลา ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีนิสัยทางการเรียนในด้านการจัดการเกี่ยวกับเวลา อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25

3. นิสัยทางการเรียนในด้านวิธีการทำงาน ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีนิสัยทางการเรียนที่ประพฤติปฏิบัติในด้านวิธีการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

4. นิสัยที่มีต่อการเรียนปรากฏว่า นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีนิสัยทางการเรียนที่ประพฤติปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29

5. ทัศนคติที่มีต่อการเรียนในด้านการยอมรับในตัวครู ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีทัศนคติที่มีต่อการเรียนในด้านการยอมรับในตัวครู อยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21

6. ทัศนคติที่มีต่อการเรียน ในด้านการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีทัศนคติที่มีต่อการเรียน ในด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา อยู่ในระดับดี คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62

7. ทัศนคติที่มีต่อการเรียนปรากฏว่านิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีทัศนคติที่มีต่อการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

8. ทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ปรากฏว่านิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา อยู่ในระดับดี คือมีค่าเฉลี่ย 3.79

9. นิสิตนักศึกษาชาย กับนิสิตนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีนิสัยทางการเรียนในด้านการจัดการเกี่ยวกับเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตนักศึกษาหญิงมีนิสัยที่มีต่อการเรียนในด้านการจัดการเกี่ยวกับเวลาดีกว่านิสิตนักศึกษาชาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.35 และ 3.19 ตามลำดับ

10. นิสิตนักศึกษาชาย กับนิสิตนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีนิสัยทางการเรียนในด้านวิธีการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตนักศึกษาหญิงมีนิสัยที่มีต่อการเรียนในด้านวิธีการทำงานดีกว่านิสิตนักศึกษาชาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.40 และ 3.29 ตามลำดับ

11. นิสิตนักศึกษาชาย กับนิสิตนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีนิสัยทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตนักศึกษาหญิงมีนิสัยที่มีต่อการเรียนดีกว่านิสิตนักศึกษาชาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.38 และ 3.23 ตามลำดับ

12. นิสิตนักศึกษาชาย กับนิสิตนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน ในด้านการยอมรับในตัวครู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

13. นิสิตนักศึกษาชาย กับนิสิตนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีทัศนคติที่มีต่อการเรียน ในด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตนักศึกษาหญิงมีทัศนคติที่มีต่อการเรียน ในด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา ดีกว่านิสิตนักศึกษาชาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.69 และ 3.58 ตามลำดับ

14. นิสิตนักศึกษาชาย กับนิสิตนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีทัศนคติที่มีต่อการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตนักศึกษาหญิงมีทัศนคติที่มีต่อการเรียน ดีกว่านิสิตนักศึกษาชาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.47 และ 3.38 ตามลำดับ

15. นิสิตนักศึกษาชาย กับนิสิตนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย นิสิตนักศึกษาหญิงมีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียนดีกว่านิสิตนักศึกษาชาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.42 และ 3.31 ตามลำดับ

16. นิสิตนักศึกษาชาย กับนิสิตนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

17. นิสิตนักศึกษาชาย กับนิสิตนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

18. นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา ที่เรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดมีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน ไม่แตกต่างกันในทุก ๆ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

19. นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา ที่เรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดมีทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

20. นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา ที่เรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดมีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในเรื่องการสำรวจนิสัย และทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ของนิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. นิสัยทางการเรียน ที่ประพฤติปฏิบัติโดยส่วนรวมแล้ว นิสิตนักศึกษา มีนิสัยทางการเรียนที่ประพฤติปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (3.25 จากระดับคะแนน 5) ซึ่งโดยภาพรวมแล้วยังไม่เป็นที่พอใจนัก เพราะว่าการศึกษาในระดับอุดมศึกษา นิสิตนักศึกษาน่าจะต้องเป็นผู้มีนิสัยทางการเรียนที่ดี มีความรับผิดชอบต่อการเรียน มีแบบแผนการปฏิบัติงานในการเรียน รู้จักจัดตารางเวลาทำงาน รู้จักวิธีการทำงานที่ดีเพราะว่า สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญ ที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษา ประสบผลสำเร็จในการเรียน ดังที่ ลินด์เกรน (Lindgren, 1969) ได้ให้ความเห็นว่า เหตุผลที่นิสิตประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับการมีนิสัยในการเรียนที่ดีถึงร้อยละ 33 การมีความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 สติปัญญาร้อยละ 15 นอกจากนี้ก็ขึ้นอยู่กับตัวประกอบอื่น ๆ ส่วนนิสิตที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น เนื่องจากมีนิสัยในการเรียนที่ไม่ดีร้อยละ 25 ขาดความสนใจในการเรียนร้อยละ 35 นอกนั้นก็ขึ้นอยู่กับปัญหาส่วนตัว และตัวประกอบอื่น ๆ จากผลการศึกษาของลินด์เกรน (Lindgren) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เทอด แก้วคีรี (2529) ได้วิจัยพบว่า องค์ประกอบของนิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และสุรทิน จันทร์มะโน (2531) ได้วิจัยพบว่า นิสัยทางการเรียนในด้านวิธีการทำงานมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ ดังนั้น จะเห็นได้ว่านิสิตนักศึกษาที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียน หรือเรียนได้ดีนั้นจำเป็นที่จะต้องมีนิสัยในการทำงานดี รู้จักวิธีที่จะใช้เวลาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด รู้จักวิธีการเรียน และวิธีทำงานให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพด้วย

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีนิสัยที่มีต่อการเรียนอยู่ในระดับดี เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดดังนี้ เหตุที่ข้าพเจ้าไม่อยากมาเรียนเพราะข้าพเจ้าเรียนไม่ทันเพื่อน ซึ่งเป็นข้อความเชิงนิเสธ แสดงว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ ต้อง

การที่จะมาเรียนถึงแม้ว่าจะเรียนไม่ทันเพื่อนก็ตาม หลังจากเปิดภาคเรียนได้เพียง 1 สัปดาห์ ข้าพเจ้าก็หมดความสนใจในวิชาที่เรียน ซึ่งเป็นข้อความเชิงนิเสธ แสดงว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ มีความสนใจที่จะศึกษาเล่าเรียนตลอด ก่อนลงมือเขียนรายงานข้าพเจ้าต้องแน่ใจว่าเข้าใจ สิ่งที่ต้องการจะทำนั้นอย่างแจ่มแจ้งเสียก่อน ซึ่งเป็นข้อความเชิงนิมาน แสดงว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ มีแบบแผนการปฏิบัติงานในการเรียน รู้จักวิธีการทำงานที่ดี และข้าพเจ้าจะจดงานหรือขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญที่อาจารย์เน้นซึ่งเป็นข้อความเชิงนิมาน แสดงว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ มีวิธีการเรียนที่ดี มีความสนใจในการเรียน

ส่วนข้อที่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีนิสัยที่มีต่อการเรียนอยู่ในระดับไม่ดีที่ควรปรับปรุง ได้แก่ ข้าพเจ้ามักจะประมาทเลินเล่อและมีความสะเพร่า ในการทำการบ้านเขียนรายงานหรือตอบข้อสอบ ซึ่งเป็นข้อความเชิงนิเสธ แสดงว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ มีความสะเพร่าทำงานไม่เรียบร้อย ซึ่งแสดงถึงไม่มีการวางแผนการปฏิบัติงาน ข้าพเจ้าใช้เวลาศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียนวันละ 1-2 ชั่วโมงหรือมากกว่านี้ และข้าพเจ้าชอบตื่นนอนแต่เช้าและอ่านหนังสือก่อนไปมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นข้อความเชิงนิมาน แสดงว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดี เกี่ยวกับการอ่านหนังสือ การจัดตารางเวลาทำงาน ความสนใจในการศึกษาค้นคว้าเพื่อการเรียน

2. ทัศนคติที่มีต่อการเรียน โดยส่วนรวมแล้ว นิสิตนักศึกษา มีทัศนคติที่มีต่อการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (3.42 จากระดับคะแนน 5) ซึ่งโดยภาพรวมแล้วยังไม่เป็นที่น่าพอใจมากนัก เพราะว่าการศึกษาในระดับอุดมศึกษา นิสิตนักศึกษาน่าจะมีทัศนคติที่มีต่อการเรียนอยู่ในระดับดี และมีทัศนคติที่ดีต่ออาจารย์ มีความรู้สึกว่าอาจารย์เป็นผู้ที่น่าเคารพยกย่อง สามารถถ่ายทอดความรู้ให้อย่างดี เห็นคุณค่าความสำคัญของการศึกษา เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ผลที่ได้จากการศึกษา ความต้องการที่จะศึกษา ความสำเร็จในการเรียน เพื่อประกอบอาชีพที่ตนปรารถนา หรือเพื่อศึกษาต่อเพราะว่าองค์ประกอบเหล่านี้ มีผลต่อการศึกษาของนิสิตนักศึกษา และทำให้นิสิตนักศึกษาเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

บราวน์และโฮลซ์แมน (Brown and Holtzman, 1965) ที่ได้วิจัยพบว่าคะแนนนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและเป็นตัวทำนายร่วมถึงความสำเร็จของนักเรียนได้ ประภาพรรณ สุวรรณศุข (2523) ได้เน้นว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูนั้น มีผลต่อการเรียนของนักเรียนอย่างมาก ถ้าหากนักเรียนมีความสนุกสนาน มีความสุขในการเรียน ก็จะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน และประสบความสำเร็จในการเรียน สุรางค์ จันทร์เอม (2529) ก็ชี้ให้เห็นว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก เพราะถ้าหากผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูผู้สอนแล้ว นักเรียนจะเรียนด้วยความไม่สบายใจและไม่ตั้งใจเรียน ในที่สุดนักเรียนก็จะประสบความล้มเหลวในการเรียนได้ง่าย และเทอด แก้วคีรี (2529) จันทร์พร-วงศ์สถิรยา (2527) วาสนา พิทักษ์สาลี (2527) และสุวิมล ว่องวานิช (2522) ได้ทำการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ทัศนคติที่มีต่อการเรียนในด้านการยอมรับในตัวครู และการยอมรับในคุณค่าของการศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้นิสิตนักศึกษาประสบผลสำเร็จในการเรียน

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่มีต่อการเรียนอยู่ในระดับดี เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดดังนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าจะเรียนต่อไปให้สูงที่สุดเท่าที่โอกาสจะอำนวยให้ ข้าพเจ้าคิดอยู่เสมอว่าสิ่งที่มีค่ามากที่สุดและอนาคตของข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการศึกษา ข้าพเจ้าเชื่อว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาจะเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิตแก่นิสิตนักศึกษา ข้าพเจ้ามั่นใจว่าอาจารย์ที่มาสอนนั้นจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่ท่านจะสอนเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นข้อความเชิงนิมาน แสดงว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา และเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่มีความรู้ น่าเคารพยกย่อง

ส่วนข้อที่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ มีทัศนคติที่มีต่อการเรียนอยู่ในระดับต่ำ นั้นไม่มี เพราะว่าค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียน แต่ละข้อนั้นจะอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับดี

จากผลการสำรวจในครั้งนี้ มีข้อที่น่าสังเกตว่า นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน อยู่ในระดับกลาง ๆ หรือมีความรู้สึกเฉย ๆ กับการปฏิบัติตนในการเรียน กับอาจารย์ที่สอนและคุณค่าของการศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มักจะประสบปัญหายุ่งยากทั้งการปรับตัวทางด้านการเรียนและชีวิตในมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนจากระบบมัธยมศึกษามาสู่ระบบมหาวิทยาลัย และเมื่อพิจารณาจากข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับอันดับการเลือกเข้ามาเรียนในสาขาวิชาพลศึกษาจะเห็นได้ว่าการเลือกอันดับที่ 1 กับอันดับที่ 5 มีเปอร์เซ็นสูงและเกือบจะเท่ากัน อันดับการเลือกนี้มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ซึ่งแรงจูงใจนี้เป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคลที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมอันพึงปรารถนา เช่น สนใจ ตั้งใจเรียน และขยันหมั่นฝึกฝน ทบทวนบทเรียน (น้อมฤดี จงพยุหะ, 2519) ดังนั้นผู้ที่เลือกสาขาวิชาพลศึกษาอันดับ 1 ย่อมมีความสนใจตั้งใจเรียน และขยันหมั่นฝึกฝนทบทวนบทเรียน มากกว่าผู้ที่เลือกอันดับที่ 5 เมื่อหาค่าเฉลี่ยทั้งหมดจึงออกมาในระดับกลาง ๆ ซึ่งตรงส่วนนี้อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลการวิจัยพบว่านิสิตนักศึกษาโดยเฉลี่ยมีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และอีกสาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากนิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 เพิ่งเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย ดังนั้นความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนม ระหว่างนิสิตนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน จะยังไม่ค่อยมีมากเท่าไร จึงอาจเป็นสาเหตุทำให้นิสิตนักศึกษามีทัศนคติหรือมีความรู้สึกเฉย ๆ กับอาจารย์ผู้สอน และการประพฤติปฏิบัติตนในการเรียน อยู่ในระดับกลาง ๆ ดังที่ผลการศึกษาของ โคแกน (Cogan, 1957 อ้างใน สุจิตร ศิริรัตน์, 2522) พบว่าความสัมพันธ์แบบอบอุ่นเป็นมิตรระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนิสิต จะทำให้การเรียนของนิสิตดีขึ้นยิ่งอาจารย์และนิสิตมีความสัมพันธ์กันดีเท่าไร นิสิตจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสูงสุดได้มากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์และนิสิตจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนิสิต นิสิตมีความศรัทธาในตัวอาจารย์ซึ่งจะช่วยให้นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เห็นว่าการเรียนเป็นงานประจำ กิจกรรมเป็นงานอดิเรก และคิดเสมอว่าไม่มีใครแก่เกินไปที่จะเรียน เพราะการเรียนเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องไปตลอดชีวิต การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จะทำให้ผลการเรียนของนิสิตดีขึ้น

3. ทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพลศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่นิสิตนักศึกษาได้เลือกเข้ามาเรียนในสาขาวิชาพลศึกษา ย่อมแสดงให้เห็นว่าอย่างน้อยก็ต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพลศึกษา เพราะว่าหากนิสิตนักศึกษามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพพลศึกษา เขาก็คงไม่เลือกที่จะมาเรียนสาขานี้ ซึ่งสาขาอื่น ๆ ก็มีมากมายที่เขาจะเลือกเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเทพ ลี่ทองอิน (2533) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปัจจัยข้อหนึ่งที่เขาเลือกเรียนก็คือ เขามีความรัก ความถนัด และความสนใจในสาขาวิชาชีพพลศึกษา และอีกเหตุผลหนึ่งที่อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้นิสิตนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพลศึกษาก็คือประสบการณ์ที่ผ่านมาในการเรียนวิชาพลศึกษา ทำให้เขารู้ถึงคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เมื่อผู้เรียนรู้ถึงคุณประโยชน์ก็จะชอบและใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬา และก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาต่อไป ความสำเร็จในทักษะต่าง ๆ ในกิจกรรมนั้น ๆ เมื่อผู้เรียนมีความสำเร็จในทักษะและกิจกรรมต่าง ๆ ก็มักจะชอบและนำทักษะในกิจกรรมนั้น ๆ มาใช้ออกกำลังกายในยามว่าง ประเภทของกิจกรรมที่จัดสอน ถ้าเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีความสนใจและชอบ ผู้เรียนก็จะใช้กิจกรรมนั้นในการฝึกซ้อม หรือใช้ออกกำลังกาย และปัจจัยอื่น ๆ เช่น ตัวครูผู้สอน วิธีการสอน สถานที่เรียน อุปกรณ์ คะแนนวิชาพลศึกษาก็มีผลต่อทัศนคติของผู้เรียนต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮิล (Hill,-1971) ซึ่งพบว่า ตัวครูผู้สอน ขนาดของชั้นเรียน เวลาที่สอนวิชาพลศึกษา ความสามารถทางด้านทักษะของนักเรียน คะแนนวิชาพลศึกษาตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานั้นเป็นปัจจัยที่มีผลทางด้านทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา และไพบูลย์ อินทรวิชา (2517) ได้สรุปการเกิดทัศนคติว่า ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งเป็นข้อสนับสนุนที่ว่า ถ้าประสบการณ์ที่ผ่านมาในการเรียนวิชาพลศึกษาของนิสิตนักศึกษาดีก็อาจเป็นสาเหตุทำให้เขามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพลศึกษาด้วย

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่มีวิชาชีพอยู่ในระดับดี เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดดังนี้ พลศึกษาเป็นวิชาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิต

ประจำวันได้ ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจเมื่อข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ากำลังใช้วิธีการทางพลศึกษาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพให้แข็งแรง วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ช่วยพัฒนาสมองและความคิด วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีคุณค่าแก่การศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเมื่อสถาบันการศึกษาของข้าพเจ้ามีอุปกรณ์และสนามเพียงพอต่อการทำกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งแต่ละข้อจะเป็นข้อความเชิงนิมานแสดงว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่รู้ถึงคุณค่าของวิชาพลศึกษา มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาพลศึกษาและสามารถนำประโยชน์ของวิชาพลศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ส่วนข้อที่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษาอยู่ในระดับต่ำนั้นไม่มีเพราะว่าค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา แต่ละข้อนั้นจะอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับดีเท่านั้น

4. จากการศึกษาเปรียบเทียบนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน ระหว่างนิสิตนักศึกษาชายกับนิสิตนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา พบว่า มีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดการเกี่ยวกับเวลา ด้านวิธีการทำงาน และด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา ส่วนด้านการยอมรับในตัวครูไม่แตกต่างกัน โดยที่นิสิตนักศึกษาหญิงมีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียนในด้านการจัดการเกี่ยวกับเวลา ด้านวิธีการทำงาน และด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษาดีกว่านิสิตนักศึกษาชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวิทย์ สมานมิตร (2515) พบว่านิสิตนักศึกษาหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตนักศึกษาชาย สัมพันธ์ พันธ์พฤกษ์ (2520) เสาวนีย์ ดิสวัฒน์ (2521)ได้วิจัยพบว่านิสิตนักศึกษาหญิงมีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาสูงกว่านิสิตนักศึกษาชาย อย่างมีนัยสำคัญ และสุจิตร ศิริรัตน์ (2522) จารุลักษณ์ พินพรหมราช (2529) ได้วิจัยพบว่านิสิตนักศึกษาหญิงมีนิสัย และทัศนคติที่มีต่อการเรียนดีกว่านิสิตนักศึกษาชาย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเพศหญิงเป็นเพศที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูให้อยู่ในกรอบประเพณี มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีแนวโน้มที่จะเชื่อฟังการสั่งสอน อบรม มีความรับผิดชอบสูงและมีความพร้อมในการเตรียมตัวเพื่อการเรียน

5. จากการศึกษาเปรียบเทียบ ทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ระหว่างนิสิตนักศึกษาชายกับนิสิตนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษาพบว่า ทั้งนิสิตนักศึกษาชาย

และนิสิตนักศึกษาหญิง มีทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภชัย มั่นใจตน (2525) ที่ว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทัศนคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากในการเรียนการสอนนั้นอาจารย์คนเดียวต้องสอนทั้งห้องรวมกันทั้งชายและหญิง สภาพการเรียนการสอนก็เหมือนกัน จึงไม่น่าที่จะทำให้ทัศนคติของนิสิตนักศึกษาชายกับนิสิตนักศึกษาหญิงแตกต่างกัน และขัดแย้งกับผลการวิจัยของ นพรัตน์ บุญสมบูรณ์สกุล (2533) พบว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีทัศนคติทางพลศึกษาแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนชายมีทัศนคติทางพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง ที่ขัดแย้งกันอาจเนื่องมาจากระดับการศึกษาต่างกันและจุดประสงค์ในการศึกษาไม่เหมือนกัน โดยนักเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเรียนพลศึกษา เพราะเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร และเพื่อมุ่งที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัย แต่นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษาเรียนวิชาพลศึกษาเพราะเลือกเป็นวิชาชีพ และมุ่งที่จะประสบผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนในด้านนี้โดยเฉพาะ เลยทำให้ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกัน

6. จากการศึกษาเปรียบเทียบ นิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่เรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด พบว่ามีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศุภชัย - มั่นใจตน (2525) ที่ว่านักเรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก มหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในแต่ละมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกันมากนัก โดยเฉพาะอาจารย์ผู้สอนวิธีการสอน สถานที่เรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความพร้อมทุกอย่างใกล้เคียงกันมาก และอีกอย่างนิสิตนักศึกษาก็เป็นนิสิตนักศึกษาวิชาเอกเดียวกัน ระดับชั้นเดียวกัน และต่างก็ผ่านการคัดเลือกเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเหมือนกัน จึงตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้มีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษาไม่แตกต่างกัน และผลการ

วิจัยนี้ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โสภา โกมลวัฒนพงศ์ (2527) ที่พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนอาชีวศึกษาในต่างจังหวัด มีทัศนคติต่อวิชาชีพพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และนพรัตน์ บุญสมบูรณ์สกุล (2533) ที่พบว่านักเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาพบว่านิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน ในด้านการจัดการเกี่ยวกับเวลา ด้านวิธีการทำงาน และด้านการยอมรับในตัวครู ของนิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นทางมหาวิทยาลัย หรือผู้ที่รับผิดชอบ ควรจัดสิ่งแวดล้อม แรงจูงใจในการเรียน ของนิสิตนักศึกษาเพื่อให้มีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียนอยู่ในระดับที่ดี

2. จากผลการศึกษาพบว่านิสิตนักศึกษาชายมีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียนต่ำกว่านิสิตนักศึกษาหญิง ดังนั้นผู้ที่รับผิดชอบควรจะมีการจัดโปรแกรมสร้างเสริม และปลูกฝังนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน โดยเน้นที่นิสิตนักศึกษาชายเป็นพิเศษ

3. ในการคัดเลือกผู้ที่จะเข้าศึกษาในสาขาวิชาพลศึกษาควรจะมีการวัดทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษาด้วย เพื่อจะได้ผู้ที่มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษากลุ่มประชากรทั้ง 4 ชั้นปี เพื่อเปรียบเทียบดูว่ามีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพ แตกต่างกันหรือไม่

2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้นิสิตนักศึกษาชายกับนิสิตนักศึกษาหญิง มีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียนแตกต่างกัน

3. ควรศึกษานิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษาในกลุ่มประชากรอื่น ๆ

4. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอันดับของการเลือกสอบเข้ามหาวิทยาลัยกับนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียนและทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา

6. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอันดับการเลือกสอบเข้ามหาวิทยาลัยกับความสำเร็จในการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย